

Bemærkninger til forslaget

Importen af papir er i dag en betydelig post på valuta-regnskabet. En ganske betydelig del af dette papir distribueres af postvæsenet. Antallet af husstande, der modtager adresseløse forsendelser, udgør 2.345.998. Ved en differentieret prispolitik over for adresseløse forsendelser vil man kunne øge andelen af genbrugspapir, mindske belastningen af miljøet, mindske valutaunderskuddet og skærpe producenterne opmærksomhed over for de afledede miljøkonsekvenser. En differentieret prispolitik i distributionsleddet vil ikke virke konkurrenceforvridende på samme måde, som hvis man greb ind i produktionsleddet.

Samtidig skal nævnes, at mange af de reklamer, som ikke kan genbruges, bliver trykt i udlandet.

Som forholdene er i dag, gøres den enkelte forbruger opmærksom på af P & T, at adresseløse forsendelser kan leveres tilbage til posthuset, men det ændrer ikke på ressourcetilstanden, hvis disse tilbageleverede forsendelser ikke samtidig genbruges. Derud-

over modtager postvæsenet ca. 10 pct. flere reklamer, end det kan fordele, hvilket fremgår af skrivelsen »adresseløse forsendelser« fra Postens Kundetjeneste. Disse forsendelser genbruges heller ikke i dag, såvidt det er forslagsstillerne bekendt.

Når stat og kommune samt lokalaviser skal fritages for ordningen, er det, fordi en del af dem har en vigtig funktion i forhold til lokalsamfundet. Stat og kommune skal have mulighed for at omdele vigtige meddelelser til samtlige husstande, f.eks. AIDS-pjecer m.v. samt oplysninger i henhold til lov om kommuner og lokalplanlægning og lignende. Forsendelser, som ønskes omdelt til samtlige husstande, skal godkendes af P & T efter retningslinjer udarbejdet af Kultur- og Kommunikationsministeriet, og det skal tydeligt fremgå af publikationen, at den skal omdeles til samtlige husstande, så det ikke er det enkelte postbud, der skal afgøre, hvem der skal have tryksagen, og hvem der ikke skal have den.